

[Boligministeren.]

hvilket resultat udvalget, der behandler spørgsmålet om realkreditten og dens løbetid, kommer til.

Det ærede medlem hr. Finn Poulsen, som jo også var inde på spørgsmålet om den korte tid og materialet, mente, at forslaget var for begrænset, og at man burde være gået videre, at det næsten ordret var udtryk for resultatet af forhandlingen mellem Danmarks Lejerforbund og grundejerorganisationerne. Jeg synes på den anden side, at når netop disse to organisationer er nået til et resultat — og det må erkendes, at interesseorganisationerne på dette felt ikke før i tiden har haft let ved at komme på talefod — måtte det være rimeligt, hvis man ville vælge dette resultat som udgangspunkt, at man stort set holdt sig til de hovedregler, man var blevet enig om. Derfor mener jeg altså også, det er rigtigt, at dette udgangspunkt anvendes i forhandlingerne.

Det ærede medlem mente, at man skulle gå langt videre og omgående komme med et udligningsforslag. Det er vel nok sådan, at det materiale, der foreligger, viser, at problemerne er så store, at de måtte kræve en lidt længere tid til overvejelser. Når eksperterne — jeg tror, det var det ærede medlem hr. Kai Moltke, der talte om hele dette ekspertmateriale — nu har udarbejdet dette materiale, må politikerne vel ønske at overveje det og ikke uden videre sige, at det, eksperterne har sagt, skal accepteres, som det står på papiret.

Det ærede medlem hr. Finn Poulsen spurgte, om det var en rimelig forhøjelse. Ja, det er altså den forhøjelse, som de to parter er blevet enige om, og jeg må mene, at denne forhøjelse på de 25 pct. af 1939-lejen vel nok kan kaldes en rimelig forhøjelse i første omgang. Resten, den gradvise udligning på dette område, skulle så komme via huslejerådet.

Det ærede medlem var mere betænkelig ved huslejerådet. Tanken om huslejerådet stammer vel egentlig fra det svenske system, hvor man har en tilsvarende ordning. Jeg indrømmer, at det, der er foreslået, ikke helt svarer til den svenske ordning, hvor det i virkeligheden er et råd, et huslejeråd. Vi har altså valgt den form, at huslejerådet skulle have ret til at afgøre sagerne, i mod-

sætning til det svenske, som har indstillende myndighed. Jeg ville tro, at netop på dette felt er det bedre at få et organ, der afgør disse sager, end at man f. eks. en gang om året skulle have dem til behandling her i folketinget. Dette behøver ikke at betyde, at ordningen skal være permanent i al fremtid. Jeg går ud fra, at også den svenske ordning er tænkt som en overgangsordning.

Jeg takker det ærede medlem for bemærkningen om, at partiet venstre er parat til en saglig forhandling om problemerne, og jeg vil også understrege det tilsagn, der er givet med hensyn til andre problemer, som det ærede medlem hr. Finn Poulsen nævnte, bl. a. spørgsmålet om ejerlejlighedsprincippet. Dette vil jeg gerne være med til at tage med ind i forhandlingerne i udvalget og også, hvis man dér finder frem til noget, fremsætte et forslag herom.

Det ærede medlem hr. Hastrup, som også beklagede sig over tidspunktet for udsendelsen af materialet, var inde på, at boligreserven må være fordelt på hele boligmarkedet; problemerne kan ikke løses alene gennem mere boligbyggeri, men vore boligproblemer skal også klares over lejeproblemet. Det er sikkert rigtigt. Der er ingen tvivl om, at vi må have et tilstrækkeligt antal boliger, så boligbehovet bliver dækket. Men det er nok rigtigt, at der kan opstå det problem, at med de lejlighedspriser, vi har i dag, vil ledigheden, hvis den opstod, når vi kom i nærheden af det dækkede boligbehov, alene ramme nybyggeriet. Derfor er det selvfølgelig rigtigt, at en form for tillem্পning af huslejeniveauerne må tilstræbes.

Det ærede medlem var inde på, at genudlejningsprocenten var for lav. Det kan vi naturligvis drøfte. Jeg har allerede nævnt, at man kunne drøfte spørgsmålet i relation til det antal familiemedlemmer, der kom til at bo i lejligheden. Jeg forstod imidlertid, at det ærede medlem også mente, at de generelle forhøjelser var for beskedne. Der er dog her i første omgang tale om en generel forhøjelse på 25 pct. af 1939-lejen med mulighed for via huslejerådet at justere i de kommende år. Jeg har her en artikel, det ærede medlem har skrevet den 25. oktober i Skatteborgeren om boligen og skatten, hvori det ærede medlem giver